

Sreda, 14. december 2011

4. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo ribolovne možnosti v prihodnjem protokolu prilagojene v skladu z znanstvenimi mnenji in ocenami staležev ter potrebami ribiškega sektorja; poleg tega vztraja, da morajo biti odločitve o tehničnih ukrepih in ribolovnih možnostih sprejete na podlagi znanstvenih mnenj v posvetovanju z ribiči;
5. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo prihodnji protokol prispeval k razvoju maroškega sistema za upravljanje ribištva, vključno s kontrolo in nadzorom, znanstvenim raziskovanjem, razvojem lokalnega ladjevja, usposabljanjem itd.;
6. poziva Komisijo, naj zagotovi učinkovitejšo uporabo sektorske podpore, in vztraja, da mora biti nadzor učinkovitejši; meni, da mora sporazum o partnerstvu v ribiškem sektorju vsebovati učinkovite nadzorne mehanizme, ki bi zagotovili pravilno uporabo sredstev, namenjenih razvoju, zlasti izboljšavi infrastrukture v ribiškem sektorju;
7. poziva Komisijo, naj ukrene vse potrebno, da bi pridobila potrebne podatke o izvajanju protokola, kar bo omogočilo preglednejši zakonodajni postopek;
8. poziva Komisijo, naj v s sporazum o partnerstvu v ribiškem sektorju vključi tudi klavzulo o spoštovanju človekovih pravic, ki je vključena tudi v resolucijo Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2010 o človekovih pravicah ter socialnih in okoljskih standardih v mednarodnih trgovinskih sporazumih⁽¹⁾;
9. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo prihodnji protokol v celoti spoštoval mednarodno pravo in koristil vsem skupinam lokalnega prebivalstva, na katere vpliva;
10. poziva Komisijo, naj Parlamentu predloži podrobno pisno poročilo o tem, v kolikšni meri so v prihodnjem protokolu upoštewane želje Parlamenta;
11. poleg tega poziva Komisijo, naj spoštuje okvirni medinstitucionalni sporazum in vlogo Evropskega parlamenta v skladu z določbami Lizbonske pogodbe;
12. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji, državam članicam in maroški vladi.

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0434.

Vpliv finančne krize na obrambne sektorje

P7_TA(2011)0574

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. decembra 2011 o vplivu finančne krize na obrambne sektorje držav članic EU (2011/2177(INI))

(2013/C 168 E/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju naslova V Pogodbe o Evropski uniji, zlasti členov 21, 42, 45 in 46, ter Pogodbe o delovanju Evropske unije in protokola št. 10 k tej Pogodbi,
- ob upoštevanju evropske varnostne strategije z naslovom „Varna Evropa v boljšem svetu“, ki jo je Evropski svet sprejel 12. decembra 2003, in poročila o njenem izvajanju z naslovom „Zagotavljanje varnosti v spreminjajočem se svetu“, ki je bilo pripravljeno pod vodstvom visoke predstavnice EU in ga je Evropski svet sprejel 11. in 12. decembra 2008,

Sreda, 14. december 2011

- ob upoštevanju ciljev, ki jih je decembra 2008 določil Evropski svet za povečanje evropskih vojaških zmogljivosti,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 1. decembra 2011, 23. maja 2011, 31. januarja 2011 in 9. decembra 2010 o skupni varnostni in obrambni politiki (SZVP), o združevanju in skupnem izkoriščanju vojaških zmogljivosti, o SVOP oziroma o razvoju vojaških zmogljivosti,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2011/411/SZVP z dne 12. julija 2011 o določitvi statuta, sedeža in načina delovanja Evropske obrambne agencije ter o razveljavitvi Skupnega ukrepa 2004/551/SZVP (1),
- ob upoštevanju poročila visoke predstavnice o skupni varnostni in obrambni politiki, ki je bilo predstavljeno med zasedanjem Sveta za zunanje zadeve 18. julija 2011,
- ob upoštevanju Direktive 2009/43/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o poenostavitvi pogojev za prenos obrambnih proizvodov znotraj Skupnosti (2),
- ob upoštevanju Direktive 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter spremembi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES (3),
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 11. maja 2011 o razvoju skupne varnostne in obrambne politike po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe (4), o civilno-vojaškem sodelovanju in razvoju vojaških zmogljivosti z dne 23. novembra 2010 (5) in o izvajanju evropske varnostne strategije ter skupne varnostne in obrambne politike z dne 10. marca 2010 (6) in prejšnjih resolucij o evropski varnostni in obrambni politiki,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (A7-0428/2011),

Splošne ugotovitve

1. je zaskrbljen nad tem, da se obrambni proračuni v večini držav članic EU zaradi finančne, gospodarske in dolžniške krize zadnja leta vedno bolj zmanjšujejo in da bi ti ukrepi utegnili negativno vplivati na njihove vojaške zmogljivosti ter s tem tudi na sposobnost EU za učinkovit prevzem odgovornosti na področju ohranjanja miru, preprečevanja sporov in krepitev mednarodne varnosti v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov, če državam članicam ne bi uspelo teh izgub nadomestiti s povečanim evropskim sodelovanjem in usklajevanjem; v zvezi s tem poudarja, da je obramba skupno dobro, ki vpliva na varnost vseh evropskih državljanov, in da morajo vse države članice prispevati v duhu sodelovanja, delitve bremena in stroškovne učinkovitosti;

2. opozarja, da bi neusklajeno zmanjševanje obrambnih proračunov lahko pripeljalo do popolne izgube nekaterih vojaških zmogljivosti v Evropi; zato pozdravlja in podpira Svet pri spodbujanju držav članic k ustrezni izmenjavi informacij in povečevanju preglednosti v zvezi s sedanjimi in prihodnjimi zmanjšanimi obrambnih proračunov ter poziva k izvedbi ocene učinka teh zmanjšanih proračunov za razvoj zmogljivosti v podporo skupni varnostni in obrambni politiki; opozarja, da je posredovanje v Libiji jasno pokazalo, da celo koalicija evropskih držav ni sposobna izpeljati operacije te vrste brez podpore ZDA;

(1) UL L 183, 13.7.2011, str. 16.

(2) UL L 146, 10.6.2009, str. 1.

(3) UL L 216, 20.8.2009, str. 76.

(4) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0228.

(5) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0419.

(6) UL C 349 E, 22.12.2010, str. 63.

Sreda, 14. december 2011

3. opaža nepretrgano nesorazmerno naslanjanje na ZDA v obrambnih zadevah, ki ga prikazuje dejstvo, da se je delež obrambnih izdatkov ZDA v Severnoatlantskem zavezištvu povzpел na 75 %, in ugotavlja, da morajo evropske zaveznice prevzeti večji delež obrambnega bremena; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so nedavna zmanjšanja proračuna del vzorca držav članic, ki že več kot desetletje premalo vlagajo in nezadostno uporabljajo sredstva na področju varnosti in obrambe;
4. v vedno bolj zapletenem in nepredvidljivem varnostnem okolju poziva vse države članice EU, naj tesneje sodelujejo in usklajujejo ukrepe proti skupnim grožnjam, opredeljenim v evropski varnostni strategiji, ter v celoti sprejmejo svoj del odgovornosti za mir in varnost v Evropi, njeni sosesčini in širšem svetu; ob spoznanju, da vse grožnje niso vojaškega značaja in da ima EU na voljo vrsto instrumentov za preprečevanje in upravljanje kriz, kot so civilne zmogljivosti in tehnična pomoč, države članice opozarja na večkrat izrečene zaveze, med drugim tudi v Pogodbi in sklepih Evropskega sveta, o izboljšavi svojih vojaških zmogljivosti in jih poziva, naj te zaveze uresničijo;
5. ponavlja stališče, da bodo okrepljene zmogljivosti evropske obrambe povečale strateško avtonomnost EU in bistveno prispevala h kolektivni varnosti v okviru Nata in drugih partnerstev; poudarja potencial določb Lizbonske pogodbe, povezane s tem, in poziva države članice, naj vzpostavijo stalno strukturno sodelovanje, opredelijo pogoje za uporabo klavzul o solidarnosti in vzajemni obrambi in v celoti izkoristijo Evropsko obrambo agencijo;
6. ob zavedanju, da obstajajo ambicije na različnih ravneh, poudarja, da države članice skupaj letno za obrambo potrošijo približno 200 milijard EUR, kar ustreza le kaki tretjini obrambnega proračuna ZDA, vendar je še vedno znaten znesek, ki kaže, kakšni so stroški neprisotnosti Evrope na področju obrambe;
7. obžaluje način, na katerega se porabi večina teh sredstev, saj se odločitve o nacionalnih obrambnih načrtih sprejemajo neusklajeno, kar ne povzroča samo stalnih vrzeli v zmogljivostih, ampak pogosto tudi odvečne presežne zmogljivosti in podvojevanje ter razdrobljeno industrijo in trge, zaradi česar EU nima ne prepoznavnosti ne virov in tudi ne dometa, ki bi ustrezali porabi 200 milijard evrov;
8. meni, da je mogoče gospodarsko in finančno krizo obravnavati kot priložnost za povezovanje obrambnih politik EU, saj lahko spodbudi oblikovanje in izvajanje ambicioznih reform, ki so že dolgo v fazi nastajanja;
9. glede na to poziva države članice k zavedanju, da je tesnejše sodelovanje najboljši način delovanja v prihodnje in da lahko države članice svoje zmogljivosti razvijajo stroškovno učinkovito in brez negativnih posledic za suverenost le z (A) boljšim usklajevanjem obrambnega načrtovanja, ki bo zajemalo tudi usklajevanje vojaških potreb in ukrepe za povečanje interoperabilnosti, (B) združevanjem in skupnim izkoriščanjem nekaterih zmogljivosti in podpornih struktur, (C) tesnejšim sodelovanjem na področju raziskav in tehnološkega razvoja, (D) podpiranjem sodelovanja med industrijami in konsolidacije in (E) optimizacijo nabave in odpravo tržnih ovir;
10. poudarja, da ima EU na voljo orodja in mehanizme, ki državam članicam lahko pri tem pomagajo, kakor nakazuje spodnje besedilo, med drugim tudi z opredelitvijo področij, na katerih bi lahko na evropski ravni zagotovili več denarja (F);
11. priznava, da sta, ne glede na zgoraj navedeno, vzdrževanje ustrezne proizvodne in tehnološke osnove ter zagotavljanje zanesljivosti oskrbe temeljni vprašanja nacionalne obrambe, ki ju ne smejo usmerjati le finančni cilji;

Sreda, 14. december 2011

12. meni, da mora biti glavno torišče vseh prizadevanj EU na področju obrambe za odziv na finančno krizo Evropska obrambna agencija, ki bi lahko pokrila široko področje prenovne in načrtovanja politike, vendar njena sedanja oblika to onemogoča; poziva k posodobitvi oblike Evropske obrambne agencije, glede na to, da bi bilo povečanje njenega proračuna, števila osebja, področij pristojnosti in splošnih pooblastil stroškovno učinkovito v dolgoročnem smislu, saj bi lahko tako agencija učinkoviteje optimizirala obrambni sektor EU ter si posebej prizadevala za preprečevanje dragih podvajanj in finančno nevdržnih obrambnih politik;

A. Boljše usklajevanje obrambnega načrtovanja

13. ponovno poziva države članice, naj opravijo sistematičen varnostni in obrambni pregled v skladu s skupnimi merili in usklajenim časovnim načrtom; predlaga, da bi to lahko postalo redna praksa, povezana s proračunskimi postopki, neke vrste „evropski semester“ varnostnih in obrambnih pregledov;

14. poudarja, da bi bilo bistvo teh usklajenih pregledov odpraviti kulturo izolacije nacionalnega obrambnega načrtovanja in ustanoviti platformo za strukturirano razpravo, ki bi državam članicam omogočala, da bi pred sprejemanjem ključnih strateških odločitev o obrambnih zmogljivostih pridobile širšo sliko in evropsko perspektivo; poudarja, da mora pobuda dopolnjevati usklajevanje zadevnih držav članic v okviru procesa obrambnega načrtovanja Nata;

15. ponovno poudarja, da je treba sprejeti belo knjigo EU o varnosti in obrambi, ki bi opredelila in uresničila evropsko varnostno strategijo, natančneje opredelila varnostne in obrambne cilje, interese in potrebe Unije glede na razpoložljiva sredstva in vire ter pri tem upoštevala tudi netradicionalne vidike varnosti; poudarja, da bi morali ta dokument napisati in redno posodabljati na osnovi nacionalnih pregledov, obenem pa bi moral predstavljati referenco zanje in povezati nacionalno obrambno načrtovanje s skupnimi obeti glede varnosti in oceno ogroženosti; poudarja, da bo taka bela knjiga z oblikovanjem skupne vizije v zvezi z izzivi in rešitvami vzpostavila zaupanje in zagotovila ciljno naravnane strateške smernice o obliki, ki bi jo morale imeti sile EU;

16. opozarja, da je Lizbonska pogodba okrepila vlogo Evropske obrambne agencije (EDA) pri podpiranju prizadevanj držav članic za izboljšanje vojaških zmogljivosti skupne varnostne in obrambne politike; zato predlaga, da se države članice obrnejo na Evropsko obrambno agencijo glede tega, kako izboljšati usklajevanje obrambnega načrtovanja v Evropi; nadalje opozarja, da je po Pogodbi ta agencija zadolžena za ocenjevanje, koliko se upoštevajo zaveze glede zmogljivosti, in za spodbujanje usklajevanja operativnih potreb, ter poziva k boljšemu izpolnjevanju teh nalog; predlaga, da bi države članice kot prvi korak evropskega semestra osnutke svojih varnostnih in obrambnih pregledov lahko predložile agenciji in prosile za njen nasvet in oceno, zlasti v luči prednostnih nalog glede zmogljivosti, ki jih je določil usmerjevalni odbor Evropske obrambne agencije v načrtu za razvoj zmogljivosti in načrtov drugih držav članic ter procesa obrambnega načrtovanja Nata; meni, da bi morala agencija zelo kmalu imeti pomembno vlogo pri določanju evropske politike glede zmogljivosti in oborožitve;

17. je mnenja, da bi morale države članice kot naslednji korak organizirati skupna posvetovanja, da bi uskladile svoje vojaške potrebe in preučile vse možnosti za večjo stroškovno učinkovitost s pomočjo dogovorov na ravni EU ter regijskih, dvostranskih in drugih dogovorov;

18. poleg tega države članice poziva, naj v tem procesu odprejo vprašanje obstoječih presežnih zmogljivosti, zlasti glede opreme in osebja, ki je za operacije manjšega pomena;

Sreda, 14. december 2011

B. Združevanje in skupno izkoriščanje zmogljivosti

19. je trdno prepričan, da združevanje in skupno izkoriščanje zmogljivosti ni le možno, ampak nujno; podpira države članice v prizadevanjih, da bi opredelile projekte, ki največ obetajo, kot del procesa, ki se je začel na ministrskem srečanju septembra 2010 v Gentu in v skladu z nemško-švedsko pobudo iz novembra 2010, ter priznava, da združevanje in skupno izkoriščanje ne moreta nadomestiti dejanskega razvoja zmogljivosti, ampak ga bosta okrepila in izboljšala; je seznanjen s prvo skupino projektov Evropske obrambne agencije, ki jih je Svet odobril 1. decembra 2011, in poziva države članice in Evropsko obrambno agencijo, naj najpozneje do pomladi 2012 predstavijo podrobnosti o napredku na poti do konkretnih rezultatov ter opredelijo dodatne priložnosti; poziva države članice, zlasti weimarski trikotnik, pa tudi formacijo Weimar plus, naj z delovanjem kot politična gonilna sila združevanje in skupno izkoriščanje obrneta v uspeh;

20. poudarja, da imajo lahko države članice zlasti na področjih, kot so strateški in taktični prevoz, logistična podpora, vzdrževanje, vesoljske zmogljivosti, kibernetična obramba, zdravniška oskrba, izobraževanje in usposabljanje ter pri nekaterih nižnih zmogljivostih, veliko korist od združevanja ali skupnega izkoriščanja nekaterih funkcij in sredstev, ne da bi pri tem postale zelo odvisne in omejene pri suverenem sprejemanju odločitev; močno podpira pobude, namenjene odpravi vrzeli v zmogljivostih na področjih, kot so transportni helikopterji, dotakanje goriva v zraku, pomorsko opazovanje, brezpilotna vozila, zaščita pred kemično, biološko, radiološko in jedrsko nevarnostjo, boj proti improviziranim eksplozivnim napravam, satelitska komunikacija, sistemi poveljevanja in kontrole, obveščevalne dejavnosti, nadzor in izvidništvo, senzori in platforme, vključno z nadomestnimi rešitvami za satelitske sisteme, kot so brezpilotna letala z dolgim časom zadrževanja v zraku (HALE) in zelene tehnologije, ki so potrebne za doseganje velike operativne neodvisnosti in stroškovne učinkovitosti;

21. poudarja, da mora biti združevanje virov usklajeno z okrepljeno specializacijo, pri čemer morajo biti države članice, ki se odpovedujejo nekaterim zmogljivostim, prepričane, da jih bodo zagotovili drugi, in priznava, da bo za to potrebna trdna politična zavezanost nacionalnih vlad;

22. poziva države članice, naj ustvarjalno izkoristijo različne obstoječe modele združevanja in skupnega izkoriščanja, kot so (1) združevanje s skupnim lastništvom, (2) združevanje sredstev v nacionalni lasti, (3) združevanje nabave ali (4) skupno izkoriščanje vlog in nalog, ali po potrebi kombinacije teh modelov, in poziva k hitremu napredku zlasti na zgoraj omenjenih področjih;

23. prvič, glede skupnega lastništva poziva države članice, naj preučijo možnosti skupne nabave nekatere opreme z namenskim združevanjem sodelujočih držav ali celo preko EU, pri čemer naj se zgledujejo po pobudah, kot so zmogljivosti strateškega zračnega prevoza, ki poteka v Natu, Natov program AWACS ali program EU Galileo, ali raziščejo možnosti, da bi EU financirala ali sofinancirala opremo, ki jo nabavi namensko združenje držav članic; poudarja možnost skupnega lastništva za najdražjo opremo, kot so vesoljske zmogljivosti, brezpilotna letala ali strateška transportna letala;

24. drugič, glede združevanja sredstev v nacionalni lasti meni, da je pobuda štirih držav članic za evropsko poveljstvo za zračni prevoz posebej koristen primer, kjer se obstoječe zmogljivosti uporabljajo na najboljši možni način s prenosom nekaterih pristojnosti na skupno strukturo, obenem pa se v celoti ohranja nacionalno lastništvo sredstev; meni, da je ta model združenih, vendar razdružljivih zmogljivosti, primeren tudi za druge oblike operativne podpore, kot so transportni helikopterji, letala za pomorske patrolje in vojaška pomorska transportna sredstva; verjame, da mora biti prenos pristojnosti na združeno strukturo prilagodljiv in da ne sme vseh sodelujočih prisiliti v prenos istega niza pristojnosti, s čimer bi se izognili nevarnosti sprejemanja najnižjega skupnega imenovalca; kljub temu meni, da je primerno, da države članice prispevajo nacionalne zmogljivosti za ves spekter nalog evropskega poveljstva za zračni prevoz;

Sreda, 14. december 2011

25. tretjič, glede združevanja nabave, kot na primer pri programu A400M, opozarja na morebitne koristi skupnega nabavljanja zaradi ekonomije obsega, s čimer bi postavili trdne temelje obrambne industrije, vzpostavili interoperabilnost, na podlagi tega pa možnosti združevanja in skupnega izkoriščanja podpore med delovanjem, vzdrževanja in usposabljanja; obžaluje, da se te prednosti velikokrat ne izkoristijo zaradi različnih zahtev in sporazumov o delitvi dela, kot na primer pri programu Eurofighter; za popoln izkoristek možnosti varčevanja poudarja pomen ohranitve skupne konfiguracije skupno nabavljene opreme skozi ves življenjski cikel, kar bi olajšalo skupno podporo med delovanjem; države članice poziva, naj premislijo tudi o združevanju storitev, oddanih zunanjim izvajalcem;

26. četrtoč, glede skupnega izkoriščanja vlog in nalog meni, da so pozitivni vzgledi za to pobude, kot so francosko-belgijsko sodelovanje pri usposabljanju pilotov lovcev, sporazum med Združenim kraljestvom in Francijo o skupni uporabi letalonosilk, francosko-nemška pobuda za usposabljanje pilotov helikopterjev, ali belgijsko-nizozemsko sodelovanje med mornaricama, pri katerih si partnerji delijo številne elemente nacionalne podpore; zlasti opozarja na možnosti pri izobraževanju, usposabljanju in vajah, in pri tem predvsem na skupno uporabo vojaških akademij, zmogljivosti za testiranje in ocenjevanje in za usposabljanje pilotov; kar zadeva nekatere niše zmogljivosti, meni, da je skupno izkoriščanje vlog in nalog edini možni način za večino držav članic, da si zagotovijo dostop do nekaterih redkih zmogljivosti, kot so enote za kemično, biološko, radiološko in jedrsko orožje ali letala za zdravniško oskrbo;

27. ponovno spominja na pomembno vlogo Evropske obrambne agencije, ki jo določa Pogodba, glede dajanja predlogov za večstranske projekte, usklajevanja programov držav članic in upravljanja programov raziskovalnega in tehnološkega sodelovanja; posebej poudarja projekte agencije, ki že potekajo, kot je program usposabljanja pilotov helikopterjev in terenski forenzični laboratorij za boj proti improviziranim eksplozivnim napravam, ki se uporablja v Afganistanu, ter poziva k večjemu napredku pri preostalih pobudah, kot je evropska flota za zračni transport (EATF); poziva države članice, naj izkoristijo potencial agencije glede administrativne in pravne podpore, in naj ji zaupajo vodenje svojih pobud za sodelovanje, ter poudarja, da je treba agenciji zagotoviti sredstva, da bo kos večji odgovornosti;

28. priznava, da so dvostranske in regionalne pobude, kot sta obrambni sporazum med Združenim kraljestvom in Francijo iz leta 2010, nordijsko obrambno sodelovanje in baltsko obrambno sodelovanje, pomembni koraki za smotrno porabo sredstev in zapolnitev kratkoročnih vrzeli v zmogljivostih; je seznanjen s predlogi za podobno sodelovanje v drugih regijah, kot je na primer projekt držav višegrajske skupine; kljub temu meni, da še vedno obstajajo velike strukturne vrzeli, ki jih je treba usklajeno obravnavati na ravni EU, in da je na neki točki te dvostranske in regijske dogovore treba povezati v širšo evropsko perspektivo in pri tem poskrbeti za to, da prispevajo k razvoju skupne varnostne in obrambne politike ter nikakor ne delujejo v nasprotju z njo; v zvezi s tem meni, da je Evropski obrambni agenciji treba omogočiti vlogo zagotavljanja splošne skladnosti prizadevanj in spodbuja nadaljnji premislek o tem, kako bi lahko določbe Pogodbe o stalnem strukturnem sodelovanju lahko uporabili tudi kot splošni usklajevalni okvir;

29. meni, da civilno-vojaško operativno poveljstvo EU, za katerega se je že večkrat zavzel, ne bi le bistveno povečalo zmogljivosti EU za podporo mednarodnega miru in varnosti, ampak da bi na ta način dolgoročno na osnovi združevanja in skupnega izkoriščanja lahko prihranili sredstva iz nacionalnih proračunov; poudarja, da so potrebne politične smernice podpredsednice/visoke predstavnice in slednjo poziva, naj nadaljuje delo na podlagi weimarske pobude, ter naj čim prej preuči pravne možnosti za oblikovanje samostojne zmogljivosti za načrtovanje in izvajanje operacij, sestavljene iz dveh linij poveljevanja – civilne in vojaške – v skladu z modelom, predloženim Svetu julija 2011;

30. pozdravlja Natovo pobudo pametne obrambe „Smart Defence“ in potrjuje pomen stalnega usklajevanja in odprave nasprotij med EU in Natom na vseh ravneh, da ne bi prihajalo do nepotrebnega podvajanja; poudarja, da je okrepitev praktičnega sodelovanja EU-NATO, zlasti v zvezi z odzivi na izzive finančne krize, nujna; poziva zlasti Evropsko obrambno agencijo in Zavezniško poveljstvo za preoblikovanje, naj tesno sodelujeta, tako da se bodo projekti združevanja in skupnega izkoriščanja obeh organizacij dopolnjevali in se bodo vedno izvajali v okviru, ki bo prinesel največjo dodano vrednost;

Sreda, 14. december 2011

31. opaža možnosti za združevanje sredstev za kibernetško varnost glede na povezovanje evropskih kibernetških sistemov ter ugotavlja, da je treba obravnavati potrebo po okrepljeni uskladitvi EU na tem področju;

C. Podpora obrambnih raziskav in tehnološkega razvoja

32. opozarja na pomen raziskav in inovacij v varnostnem in obrambnem sektorju kot osnove za konkurenčnost in trdnost evropske obrambne industrije, in njen pomen za izpolnitev ciljev trajnostne rasti skladno z dokumentom Evropa 2020; poudarja, da bodo sedanja prizadevanja na področju raziskav in tehnologije odločilnega pomena za obvladovanje prihodnjega tehnološkega napredka; obžaluje, da je raziskavam in tehnologiji namenjen le 1 % celotnih obrambnih izdatkov držav EU, pri čemer je več kot 50 % še vedno namenjenih osebju, in zlasti, da je ta delež v večini držav članic krepko pod 1 %; poziva države članice, naj raziskave in tehnologijo nujno izključijo iz krčenja porabe;

33. obžaluje, da se velik del potenciala ekonomije obsega v povezavi s projekti sodelovanja ne porabi, pri čemer se približno 85 % izdatkov za raziskave in tehnologijo še vedno potroši na nacionalni ravni, velika večina preostalih izdatkov pa se porabi na dvostranski in ne na večnacionalni ravni, zaradi česar se med državami članicami pojavlja drobitev; ugotavlja, da so se evropski ministri za obrambo novembra 2007 dogovorili o skupnih primerjalnih merilih, da bi porabo za raziskave in tehnologije na področju obrambe povečali na 2 % skupnih izdatkov za obrambo, porabo za raziskave in tehnologije na področju obrambe, ki potekajo preko evropskega sodelovanja, pa na 20 %;

34. opozarja na ključno vlogo Evropske obrambne agencije pri usklajevanju in načrtovanju skupnih obrambnih raziskovalnih dejavnosti; poudarja koristi sodelovanja na področju raziskav za boljšo interoperabilnost in posledično večjo homogenost med opremo in zmogljivostmi nacionalnih oboroženih sil, saj so raziskave prvi korak vseh programov opremljanja;

35. opozarja na vedno številčnejšo tehnologijo z dvojno uporabo in posledično na pomen vedno večjega dopolnjevanja in medsebojnih učinkov med evropskimi obrambnimi in civilnimi varnostnimi raziskovalnimi programi; spodbuja Evropsko obrambno agencijo in Komisijo, naj se usklajujeta v okviru evropskega okvira za sodelovanje, da bi čimbolj povečali medsebojne učinke med „varnostno“ temo okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj, zlasti na področjih, kot so zaščita pred kemično, biološko, radiološko in jedrsko nevarnostjo, boj proti improviziranim eksplozivnim napravam, brezpilotni zračni sistemi, pomorsko opazovanje, upravljanje in obdelava podatkov ter kibernetška obramba;

36. posebej poudarja, da morajo biti varnostne raziskave v naslednjem programu Horizon 2020 samostojen element; meni, da je treba obseg varnostne teme povečati, tako da bo odražal potrebo po prenosu inovacij in tehnologije med civilno in obrambno industrijo, vendar trdi, da mora tema obdržati prvenstveno civilno usmerjenost ob upoštevanju vseh zadevnih z obrambo povezanih potreb v programih in projektih;

37. poudarja, da so rezultati civilnih raziskav pogosto uporabni tudi na obrambnem področju in da ima tudi obratno od dosežkov obrambnih raziskav nemalokrat koristi vsa družba; opozarja zlasti na primer interneta in GPS; meni, da bi lahko v naslednjih okvirnih programih dolgoročno lahko načrtovali konkretnije načrte za obrambne raziskave, s čimer bi vzpodbudili evropsko raziskovalno sodelovanje in pomagali združiti razdrobljena nacionalna sredstva;

38. vendar poudarja, da se nobena sredstva ne smejo prenesti iz civilnih raziskav in da bi morale biti vse obrambne raziskovalne dejavnosti, ki jih financira EU, namenjene zlasti razvoju zmogljivosti EU za krizno upravljanje in se osredotočiti na raziskave z dvojno uporabo;

Sreda, 14. december 2011

39. opozarja, da morajo raziskovalne dejavnosti, ki jih podpira sedmi okvirni program, kot je določeno v pravni podlagi tega programa, spoštovati temeljna etična načela, vključno s tistimi iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah; poziva Komisijo, naj izboljša način uveljavljanja etičnih načel pri ocenjevanju meril za upravičenost za sodelovanje v raziskovalnih programih sedmega okvirnega programa na področju „varnosti“; nadalje poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo ocena etičnih in družbenih učinkov standardni element vsakega projekta, ki se bo financiral iz sedmega okvirnega programa in prihodnjih raziskovalnih programov;

40. opozarja na določbo člena 185 PDEU, ki dovoljuje prispevek EU k obstoječim raziskovalnim in razvojnim programom, ki jih izvaja skupina držav članic; meni, da bi bilo mogoče raziskati možnost uporabe tega člena za pospešitev razvoja zmogljivosti za misije in operacije SVOP;

41. opozarja tudi na prav tako pomembne medsebojne učinke, za katere si je treba prizadevati v okviru evropskih vesoljskih programov, in spodbuja tesnejše sodelovanje med Evropsko obrambno agencijo, Komisijo in Evropsko vesoljsko agencijo znotraj evropskega okvira za sodelovanje pri raziskavah na področju varnosti in obrambe, zlasti pri opazovanju Zemlje z vesolja in spremljanju razmer v vesolju; poziva k tesnemu sodelovanju pri programih MUSIS, GMES in EDRS za opazovanje Zemlje in uskladitvi standardov za infrastrukturo civilnih in vojaških podatkov o vesolju; zahteva, da se projekt GMES v naslednjem večletnem finančnem okviru (2014–2020) še naprej financira iz proračuna EU;

D. Oblikovanje baze evropske obrambne industrije in tehnologije

42. opozarja na potrebo po napredku pri konsolidaciji baze evropske obrambne industrije in tehnologije, saj zaradi vedno večje izpopolnjenosti tehnologij, naraščajoče mednarodne konkurence in upadajočih obrambnih proračunov obrambna industrija v nobeni od držav EU ne more preživeti sama na izključno nacionalni osnovi; obžaluje, da čeprav je bila v evropski vesoljski industriji dosežena določena raven koncentracije, pri kopenski in mornariški tehnologiji še vedno prevladuje razdrobljenost po posameznih državah; svari države članice pred možnostjo, da bodo zmanjšanja naložb v obrambo izpostavila evropske obrambne industrije in tehnološke inovacije nevarnosti, da bi jih prevzele tretje sile z drugačnimi strateškimi interesi;

43. meni, da bi uskladitev vojaških potreb na podlagi procesa usklajenih varnostnih in obrambnih pregledov, kot opisuje točka (A), morala voditi do usklajene nabave opreme med državami članicami EU, kar je temeljni pogoj, da se na strani povpraševanja ustvarijo razmere, ki bodo omogočile uspešno čeznacionalno prestrukturiranje obrambne industrije v Evropi;

44. ob zavedanju, da bo zaradi prestrukturiranja prišlo med drugim zelo verjetno do opustitve nekaterih nacionalnih industrijskih zmogljivosti, ki niso sposobne preživetja, poudarja, da morajo biti kakršni koli srednje- in dolgoročni načrti za tako prestrukturiranje naravnani k čim manjšemu vplivu na zaposlovanje; zato priporoča, da se na podlagi večje specializacije, interoperabilnosti in dopolnjevanja dosežejo večje preusmeritve in medsebojni učinki; poziva k boljši uporabi sredstev EU, kot je Evropski socialni sklad in Evropski sklad za prilagajanje globalizaciji, da bi tako podprli predvidevanje sprememb in prilagajanje nanje;

45. poudarja, da lahko spodbujanje evropske obrambne tehnologije in industrijske baze ustvari trajnostna delovna mesta za evropske državljane v obrambnih sektorjih EU;

46. kar zadeva prestrukturiranje industrije, poudarja tudi, da je pomembno poskrbeti za to, da se ne ogrozi zanesljive oskrbe; poziva države članice in Komisijo, naj hitro oblikujejo celosten in ambiciozen sistem zanesljivosti oskrbe za celo EU, ki bo temeljil na sistemu vzajemnih jamstev; poziva države članice, naj kot prvi korak k izpolnitvi tega cilja v celoti izkoristijo možnosti direktive o prenosih in pospešijo delo za začetek delovanja okvirnega dogovora za zanesljivost oskrbe v primerih operativne nujnosti iz leta 2006;

Sreda, 14. december 2011

47. spodbuja Evropsko obrambno agencijo, naj nadaljuje oblikovanje skupnega evropskega stališča o bistvenih industrijskih zmogljivostih, ki jih je v Evropi treba ohraniti ali razviti; poziva to agencijo, naj kot del teh prizadevanj analizira odvisnost od neevropskih tehnologij in virov oskrbe za evropsko strateško samostojnost ter oblikuje konkretna priporočila za države članice v skladu z delom Evropske komisije, ki tudi vključuje nekatere programe, namenjene zmanjšanju odvisnosti Evrope od oskrbe in energije;

48. verjame, da so programi sodelovanja pri oboroževanju, kot na primer programi, katerih pobudnica je Evropska obrambna agencija in ki jih upravlja Organizacija vzajemnega sodelovanja na področju oborožitve (OCCAR), pomemben vzvod za zmanjšanje razvojnih stroškov, podporo konsolidacije industrije, pospeševanje standardizacije in interoperabilnosti in večanje svetovne konkurenčnosti; opozarja na vlogo Evropske obrambne agencije pri pretvorbi potreb po zmogljivostih v programe sodelovanja in opredelitvi možnosti sodelovanja že v zgodnji fazi življenjskega cikla; poziva jo, naj še naprej dela na bazi podatkov o sodelovanju, ki omogoča določanje nacionalnih projektov kot možnosti za sodelovanje, in spodbuja države članice, naj prispevajo podatke v to bazo; poziva Evropsko obrambno agencijo, naj predloži smernice za najboljše prakse sodelovanja pri oborožitvi, kot določa evropska strategija sodelovanja pri oborožitvi;

49. poziva države članice, naj v programih skupne oborožitve ne sklepajo togih sporazumov o delitvi dela, saj ugotavlja, da ima načelo „pravičnega vračila“ negativne učinke v obliki neučinkovite porazdelitve dela, počasnejšega izvajanja in višjih stroškov; poziva, naj se načelo „pravičnega vračila“ nadomesti z veliko prilagodljivejšim pojmom splošnega ravnovesja, ki dopušča učinkovito konkurenco pri izbiri pogodbenikov po vsej EU, pod pogojem, da je doseženo minimalno ravnovesje, ki malim in srednjim podjetjem zagotavlja enake konkurenčne pogoje kot velikim podjetjem; odobrava, da uporablja Evropska obrambna agencija načelo splošnega ravnovesja v skupnem naložbenem programu za zaščito sil, in agencijo poziva, naj ta koncept razširi na celoten spekter svojih dejavnosti, pri čemer naj bo končni cilj zagotovitev enakih pogojev za vse na evropskem trgu obrambne opreme in upoštevanje interesov malih in srednjih podjetij,

50. vabi države članice, naj pri izvajanju skupnih programov, ki jih pripravlja Evropska obrambna agencija, izkoristijo izkušnje organizacije OCCAR, povezane z upravljanjem, ter Evropsko obrambno agencijo in OCCAR poziva, naj skleneta upravni dogovor o medsebojnem sodelovanju; spominja, da se OCCAR lahko pridruži vsaka država članica EU, če tako želi, in če izpolnjuje merila za članstvo;

51. poziva Komisijo in države članice k medsebojnemu sodelovanju za zagotovitev kibernetске varnosti kot enega od vidikov obrambnega sektorja;

52. ugotavlja, da zaenkrat še ne obstaja pravna opredelitev evropske obrambne tehnološke in industrijske baze (EDTIB) na evropski ravni in poziva Komisijo in Evropsko obrambno agencijo, naj preučita možna merila za to definicijo in učinke teh meril; v zvezi s tem poudarja, da bi eden od pomembnih meril lahko bila tehnološka dodana vrednost, nastala s tem, da bi se enote za oblikovanje nahajale na ozemlju držav članic EU; poziva države članice, naj razmislijo o določitvi glavnega cilja obrambne industrije, ki bi razvoju EDTIB dal dolgoročno vizijo;

53. se zaveda, da je čezatlantsko industrijsko sodelovanje pomembno za konkurenčnost evropske obrambne industrije in da to sodelovanje lahko olajša dostop do novih tehnologij, podpira razvoj naprednih proizvodov in zagotavlja spodbude za zmanjševanje stroškov in skrajšanje proizvodnih ciklov; se zaveda tudi možnosti, ki jih ponuja sodelovanje s preostalimi zunanjimi partnerji;

E. Oblikovanje evropskega trga obrambne opreme

54. opozarja, da je treba nujno izboljšati preglednost in odprtost obrambnih trgov v državah članicah, da bi povečali konkurenčnost evropske obrambne industrije ter zagotovili ustrezno varstvo interesov davkoplačevalcev; meni, da Direktiva 2009/81/ES o obrambi in občutljivih nakupih na varnostnem področju krepi enotni trg, saj zmanjšuje pravila o raznolikosti nabave v obrambnem sektorju in odpira nacionalne trge za

Sreda, 14. december 2011

večjo konkurenčnost, ter opozarja, da se je rok za prenos te direktive iztekel 21. avgusta 2011; poziva Komisijo, naj pravočasno poroča o ukrepih držav članic za prenos te direktive in naj ukrene vse, kar je potrebno za zagotovitev pravočasnega in doslednega prenosa direktive in njenega pravilnega izvajanja;

55. poudarja, da je direktiva prilagojena posebnostim nabavnih pogodb v obrambnem in varnostnem sektorju in da zato vsako odstopanje tovrstnih pogodb od zakonodaje EU na podlagi člena 346 PDEU šteje za zakonito le v izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih, pri katerih gre za zaščito bistvenih nacionalnih varnostnih interesov; poziva Komisijo, naj poskrbi za pravilno uporabo direktive in odstopanja po členu 346 PDEU; poudarja, da bi za to bila koristna ocena iz poročil Komisije o dobrih praksah ter primerov napačne uporabe novih pravil;

56. meni, da bi se moral skladno s potekajočimi prizadevanji za posodobitev in racionalizacijo celotnega evropskega okvira javnih naročil, cilji poenostavitve upravnih postopkov in zmanjšanja bremena odražati v praktični uporabi direktive in da je treba pregledati nekompatibilne ali nesorazmerne tehnične zahteve, ki ovirajo notranji trg, da bi tako omogočali čezmejne javne razpise; poleg tega opozarja, da morebitni podizvajalci ne bi smeli biti diskriminirani na podlagi narodnosti.

57. spominja, da režim, ki ga določa kodeks ravnanja Evropske obrambne agencije pri javnih naročilih na obrambnem področju in kodeks najboljše prakse za področje dobavne verige velja le za pogodbe, ki jih zajemajo odstopanja po členu 346 PDEU; poziva agencijo in Komisijo, naj ponovno ocenita veljavnost tega režima po začetku veljavnosti direktive o javnih naročilih za obrambo;

58. poziva države članice, naj boj proti korupciji pri naročilih na obrambnem področju postane njihova glavna prednostna naloga, in sicer z ustreznim izvajanjem direktive in obžaluje uničujoče učinke korupcije, zlasti kar zadeva pretirane stroške, nabavo nepotrebne, neustrezne ali neoptimalne opreme, ovire za skupno nabavo in programe sodelovanja, ter onemogočanje odprtja trga in povzročanje velike obremenitve nacionalnih proračunov; poleg posplošitve preglednih in konkurenčnih postopkov javnih naročil močno priporoča upoštevanje priporočil zbirke najboljših praks Nata/Ženevskega centra za demokratični nadzor nad oboroženimi silami za izgradnjo integritete in odpravo korupcije na obrambnem področju; izpostavlja pozitivne primere, kot je pojem paktov za integriteto pri obrambnih poslih med vlado in ponudniki, ob sodelovanju neodvisnih opazovalcev, ali sistematičen parlamentarni nadzor v vseh fazah nabavnega postopka nad določeno zgornjo mejo, ki se izvaja v več državah članicah;

59. poudarja, da so zahteve glede protidobav načeloma lahko upravičena le, če so potrebne za zaščito bistvenih varnostnih interesov skladno s členom 346 PDEU, in da bi morale biti skladne z načeli preglednosti ter da zlasti ne smejo povzročati nevarnosti korupcije ali motenj delovanja evropskega trga obrambne opreme;

60. poziva države članice, Evropsko obrambno agencijo in Komisijo k sodelovanju, da bi postopno odpravili zahteve za protidobave, in obenem pospešile vključitev industrije manjših držav članic v evropsko obrambno tehnološko in industrijsko osnovo na drugačen način, ne s protidobavami;

61. poziva Komisijo in Evropsko obrambno agencijo, naj preučita, kako bi lahko rešila preostale prakse, ki izkrivljajo trg, kot sta državna pomoč in podpora izvoza, pri čemer naj se opredela na pobudo Evropske obrambne agencije o enakih pogojih;

Sreda, 14. december 2011

62. meni, da se v sedanjem proračunskem kontekstu načelo dajanja prednosti evropskim proizvodom pri nabavi obrambne opreme lahko obravnava kot oblika evropske solidarnosti, poziva Komisijo in Evropsko obrambno industrijo, naj predložita analizo stroškovne učinkovitosti postopka prednosti evropskih izdelkov za nekatere vrste obrambne opreme, za katero je pomembno ohraniti strateško neodvisnost, in za katere ne obstaja vzajemni dostop do trgov v tretjih državah; poudarja pomen zagotavljanja večjega dostopa do trgov tretjih držav za evropske obrambne proizvode;

63. spominja, da upravno breme obveznosti izdaje licenc v trgovini z obrambnimi proizvodi znotraj EU zavira konsolidacijo industrije in je glavna ovira za čeznacionalne programe sodelovanja v oborožitvi; spominja, da se je rok za prenos direktive 2009/43/ES o prenosu obrambnih proizvodov znotraj EU iztekel 30. junija 2011 in da za države članice od 30. junija 2012 veljajo nova pravila; poziva Komisijo, naj pravočasno poroča o ukrepih držav članic za prenos te direktive in naj ukrene vse, kar je potrebno za zagotovitev njenega pravilnega izvajanja;

64. poziva države članice, naj čim bolj izkoristijo nove splošne licence za dostavo oboroženim silam drugih držav članic kot pomemben instrument za izboljšanje zanesljivosti oskrbe po vsej EU;

65. poudarja, da je uspeh direktive, zlasti glede licenc za prenos med družbami, zelo odvisen od zaupanja držav članic v medsebojni nadzor izvoza; poziva države članice, naj strogo upoštevajo obveznosti, ki jih določa Skupno stališče Sveta 2008/944/SZVP, ki opredeljuje skupna pravila glede nadzora izvoza vojaške tehnologije in opreme, in naj poskrbijo za to, da bodo strogo ocenile vse vloge za licence skladno z vsemi določenimi osmimi merili; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj ob pregledu skupnega stališča oceni, ali države članice izpolnjujejo svoje obveznosti ob upoštevanju trgovinskih in zunanje-političnih vidikov, vključno s spoštovanjem človekovih pravic in demokratičnih načel v državah uvoznicah;

66. ponovno poudarja ključni pomen standardizacije obrambne opreme za oblikovanje enotnega evropskega obrambnega trga ter za zagotavljanje interoperabilnosti ter omogočanja sodelovanja pri programih oborožitve, projektih združevanja in skupnega izkoriščanja ter operacijah; spodbuja Evropsko obrambno agencijo, Komisijo in evropske organizacije za standardizacijo (CEN, CENELEC, ETSI), naj v sodelovanju z industrijo in zlasti Natovo agencijo za standardizacijo pospešijo dejavnosti, namenjene zmanjšanju razlike med standardi v obrambni in varnostni industriji ter med civilno in vojaško opremo; spodbuja uporabo in nadaljnji razvoj evropskega informacijskega sistema o obrambnih standardih in evropskega priročnika za obrambne nabave;

67. poziva države članice in Komisijo, naj uvedejo vseevropsko certificiranje za varnostne in obrambne proizvode in odpravijo nevzdržne razmere, v katerih je v vsaki državi članici potrebno ločeno testiranje; poudarja, da tak dolgotrajen in zapleten postopek bistveno zvišuje stroške proizvajalcev in škodi njihovi konkurenčnosti do take mere, da je zlasti za manjše družbe nesprejemljivo; podpira delo Evropske obrambne agencije, povezano z vojaško plovnostjo, in poziva države članice, naj pospešijo dejavnosti za oblikovanje evropske organizacije skupne vojaške plovnosti, ki bo vojaška ustreznica Evropske agencije za varnost v letalstvu;

68. poudarja, da morata biti zgoraj omenjena standardizacija in konsolidacija del procesa, ki ga vodi EU in ne industrija, tako da se bodo upoštevali evropski interesi in dejanske potrebe družbe, ter da mora biti sodelovanje pri skupnih programih in sinergijah EU načeloma odprto za vse države članice;

F. Iskanje novih oblik financiranja na ravni EU

69. je prepričan, da je treba zlasti ob sprejemanju novega večletnega finančnega okvira razmisliti o možnostih, da bi s proračunom EU državam članicam pomagali izpolniti cilje skupne varnostne in obrambne politike na stroškovno učinkovitejši način;

Sreda, 14. december 2011

70. kot določa točka (C) zgoraj, poziva k okrepitvi in razširitvi varnostnih raziskav v okviru okvirnega programa za raziskave, da bi se člen 185 PDEU uporabljal za sofinanciranje obstoječih raziskovalnih in razvojnih programov ter za pripravo nove teme za obrambne raziskave s civilno-vojaško uporabo, da bi spodbudili sodelovanje pri obrambnih raziskavah;

71. meni, da bi se morala sredstva EU uporabljati za spodbujanje sodelovanja na področju izobraževanja in usposabljanja, kar bi prispevalo k ustvarjanju omrežij med obrambno industrijo, raziskovalnimi inštituti in akademskimi krogi; meni, da je nujen dogovor, ki bo omogočal izplačilo štipendij kandidatom, ki sodelujejo v „vojaškem Erasmusu“ iz proračuna EU, s čimer bi jih obravnavali enako kot študente na civilnih visokošolskih ustanovah ter tako spodbudili razvoj skupne varnostne kulture in pristopa;

72. predlaga, naj se dejavnosti Evropske akademije za varnost in obrambo, ki se osredotočajo na usposabljanje civilnih in vojaških strokovnjakov za krizno upravljanje in SVOP, ter spodbujanje skupne varnostne kulture v EU, financirajo iz instrumenta za stabilnost;

73. spodbuja okrepitev vloge akademije kot foruma za sodelovanje med nacionalnimi obrambnimi akademijami in civilnimi ustanovami za usposabljanje na področju varnosti, da bi med drugim lahko opredelili in razvili projekte združevanja in skupne uporabe, in tako prihranili sredstva; poziva države članice, naj akademijo preoblikujejo v pravo akademsko ustanovo, in glede na to, da je zelo osredotočena na civilno-vojaške vidike, predlaga, da jo financira EU v okviru naslednjega večletnega finančnega okvira;

74. poziva vse zadevne akterje, naj ocenijo, ali bi bila lahko sredstva v lasti EU, po vzoru programa Galileo in kot je navedeno pod (B), vzdržna in stroškovno učinkovita možnost, zlasti na področjih, kot sta strateški in taktični transport ali nadzor;

75. poziva države članice, naj prednostno povečajo proračun Evropske obrambne agencije, saj priznava dodano vrednost te agencije, saj se preko sodelovanja, ki ga omogoča, nadomeščajo sredstva, ki se na podlagi nacionalnih odločitev zmanjšujejo; obžaluje, da sklep Sveta tej agenciji ni zagotovil večletnega proračunskega okvira, primerljivega splošnemu proračunu EU;

76. poudarja, da je Satelitski center EU, ki deluje s skromnim proračunom, dokazal svojo učinkovitost in dodano vrednost pri različnih varnostnih in obrambnih operacijah; opozarja na vedno večjo potrebo po satelitskem zajemanju slik, zlasti po nedavnih dogodkih v severni Afriki; poziva države članice, naj centru zagotovijo večji proračun, ter meni, zlasti glede na njegovo civilno-vojaško uporabo, da bi ga bilo treba financirati iz proračuna EU;

77. pozdravlja prizadevanja poljskega predsedstva Sveta za pregled mehanizma ATHENA; spodbuja države članice, naj okrepijo svoja prizadevanja za sklenitev dogovora o skupnem financiranju; poziva države članice, naj kot del revizije mehanizma ATHENA preučijo možnost, da bi ga razširili tako, da bi zagotovili skupno financiranje dejavnosti ali nabav, ki podpirajo cilj večje stroškovne učinkovitosti evropske obrambe, vendar jih ni mogoče financirati iz proračuna EU, zlasti skupno financiranje zagotovljene opreme;

*

* *

78. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje visoki predstavnici/podpredsednici, Svetu, Komisiji, parlamentom držav članic EU, parlamentarni skupščini Nata, in generalnemu sekretarju Nata.